

Stollár Gyula (1844–1892) – borász

1844. április 24-én született Révkomáromban.

Elemi iskoláit követően tanulmányait a komáromi Szent Benedek-rend gimnáziumában folytatta. A gimnázium elvégzése után a bécsi egyetemre iratkozott be, ahol tanulmányait 1865-ben fejezte be.

Ezután a bécsi császári és királyi ásvány-gyűjteménytárban bővítette ismereteit dr. Hörner irányítása alatt 1869-ig.

1869-ben a magyaróvári Gazdasági Tanintézetbe hívták, ahol segédtanárrá nevezték ki. Ötévi ott-tartózkodása után útja Kassára vezetett, ahol 1874-ben az újonnan létesült kassai Gazdasági Tanintézetben a mezőgazdasági vegytan nyilvános rendes tanára lett. Tanári működése alatt a vegyészet különböző ágaiban alkotott maradandót. Több forrás, gyógyforrás, fürdő vizét is elemezte, az alsó-kékedi gyógyforrás, a felsőrákosi savanyúvíz, a székelyudvarhelyi hideg sósfürdő, a lekányi Lajos-forrás elemzése, összetételének megállapítása is nevéhez fűződik.

De bármennyire is jelentős volt a vizekkel való foglalkozása, munkásságának kiemelkedő területe a szőlő és bor melléktermékeinek okszerű feldolgozása és értékesítése volt. Ez a terület előtte teljesen érintetlen volt, és neki köszönhető a borászati melléktermékek iparszerű hasznosításának kifejlődése. Előre látva a filoxéravészt, illetve a borhiányt, tudományos igénnyel ismertette a gyümölcsbor-készítés módszerét.

A legjelentősebb eredményt azonban a konyakgyártás területén érte el. Több dolgozatában ismertette a konyak eredetét, elnevezését és felhasználását. Ugyanakkor úgy vélte, hogy a konyakfőzés a gyenge és különböző betegségeknek kitett borok kitűnő értékesítési módja. Ő maga szerkesztett, gyártott és forgalmazott konyakfőző szerkezeteket. 1882-ben tanfolyamot tartott a konyakfőzésről vándortanítók részére. 1884-ben az ő vezetésével a Magyar Bortermelők Országos Szövetkezete négy helyen állított fel konyakfőző telepeket. Borászati ismereteit nemcsak az oktatásban és a szakirodalomban hasznosította, hanem hosszú ideig működött a budafoki Mintapincében is a Földművelési Minisztérium borászati tanácsadójaként. Főmunkatársa volt a *Borászati Lapok* és a *Gyakorlati Mezőgazda* folyóiratoknak.

47 éves korában halt meg influenzában, 1892. január 15-én Kassán.

Főbb munkái:

Stollár Gyula: A Stollár-féle cognacfőző készülék. *In: Borászati lapok.* 1887. 33. sz.

Stollár Gyula: Mustkészítés gőzzel. *In: Borászati Lapok.* 1887. 41–45. sz.

Stollár Gyula: A cognacgyártás története. *In: Gyakorlati Mezőgazda.* 1889. 40. sz.

Stollár Gyula: A cognac és annak minősége. *In: Gyakorlati Mezőgazda.* 1889. 41. sz.

Stollár Gyula: A cognacgyártás hazánkban. *In: Gyakorlati Mezőgazda.* 1889. 43. sz.

Irodalom róla:

Engelbrecht Károly: Stollár Gyula. *In: Borászati Lapok*. 1892. 4. sz.